

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΕΙΜΕΝΟ

Α1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Εκεί, μόλις είχε παραδώσει την ταραγμένη του ψυχή στον ύπνο, του εμφανίστηκε ξαφνικά μια φρικτή μορφή. Νόμισε ότι ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και με βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Αυτόν μόλις είδε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνας.

Κάποια ημέρα ο Κάτωνας έφερε στη Σύγκλητο (ή στο Βουλευτήριο) (ένα) σύκο πρώιμο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς είπε: «Σας ρωτώ: πότε νομίζετε ότι κόπηκε αυτό το σύκο από το δέντρο;». Όταν όλοι απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, είπε: «Κι όμως, μάθετε ότι κόπηκε πριν από τρεις ημέρες στην Καρχηδόνα».

Σε τέτοιο σημείο με κατάντησε η μακρόχρονη ζωή και τα δυστυχημένα γηρατειά (μου), ώστε να σε δω πρώτα εξόριστο (και) ύστερα εχθρό; Πώς μπόρεσες να λεηλατήσεις αυτή τη χώρα, η οποία σε γέννησε και (σε) ανέθρεψε; Δε σου πέρασε η οργή, όταν εισέβαλες στα σύνορα της πατρίδας; Αν και (ή παρόλο που) είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δε σου πέρασε από το μυαλό...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B.1.

die	diebus
ficum	fico
praecocem	praecoci
hanc	hae
ardore	ardorum
omnes	omnem
recentem	recentiorem

B.2.

apparuit	apparuisse – apparitam esse
venire	ventus eras
aspexit	aspicies – aspicietis (-re)
esse	futurum esse – fore
respondit	responsi erunt
attulit	affertis
Ostendens	ostendent
decerptam esse	decerpterimus
putetis	putate
dixissent	dic
scitote	sciret
traxit	trahebas
potuisti	potero
populari	populatus-a-um eram
succurit	succurram

Γ.1.

somno = έμμεσο αντικείμενο του ρήματος **dederat**

facie = αφαιρετική της ιδιότητας

similem = κατηγορηματικός προσδιορισμός

effigiei = δοτική αντικειμενική στο similem

die = αφαιρετική του χρόνου που δηλώνει το «πότε έγινε κάτι»

patribus = έμμεσο αντικείμενο στη μετοχή ostendens

ex arbore = εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει προέλευση

Carthagine = απρόθετη αφαιρετική ονόματος πόλης που δηλώνει τη στάση σε τόπο

Γ.2.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης «*ibi vix animum sollicitum somno dederat*». Εισάγεται με τον αντίστροφο *cum*, ο οποίος ακολουθείται από το επίρρημα *repente* και δηλώνει αιφνίδιο γεγονός. Εκφέρεται με Οριστική Παρακειμένου και δηλώνει το υστερόχρονο. Στην κύρια πρόταση υπάρχει Οριστική Υπερσυντελικού και το χρονικό επίρρημα *vix*.

Γ.3.

Το *eius* μπορεί να αντικατασταθεί με την κτητική αντωνυμία **suum**, δηλαδή **nomen suum**. Υπάρχει διαφορά στη σημασία, γιατί το *suum* αναφέρεται στο υποκείμενο, δηλαδή στο *Silius* και δηλώνει κτήση με αυτοπάθεια, ενώ το *eius* αναφέρεται στο *Orcus*.

Γ.4.

nolite scire decerptam esse Carthagine
ne scieritis decerptam esse Carthagine

Γ.5.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον ιστορικό/διηγηματικό cum. Εκφέρεται με Υποτακτική (υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση μεταξύ χρονικής και κύριας πρότασης, δημιουργεί μια σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσά τους) Υπερσυντελικού, γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (inquit) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Γ.6.

Quodam die in curiam ficus praecox ex Carthagine allata est a Catone.

Βασίλης Βούλγαρης
Φιλολόγος

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΡΑΚΟΣ